

Granice uznania administracyjnego w pomocy społecznej

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 30, sierpień 2014 00:00

Bernadeta Skóbel

Odśłony: 2441

Pomoc społeczna nie ma służyć pełnemu zaspokajaniu potrzeb podopiecznych, ale rodzaj, forma i rozmiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy.

Nie można organowi rozstrzygającemu sprawy z zakresu pomocy społecznej odmówić prawa do oceny:

- ogólnej ilości zgłaszanych potrzeb
 - rodzaju potrzeb
 - ilości środków finansowych przeznaczonych na świadczenia z zakresu pomocy społecznej
 - hierarchii potrzeb osób, które spełniają kryteria i których sytuacja dochodowa kwalifikuje je do przyznania pomocy w pierwszej kolejności, oraz osób, których mimo przekroczenia kryterium dochodowego z uwagi na szczególną sytuację życiową świadczeń z pomocy społecznej także potrzebują.
- Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 maja 2011 r. I OSK 1911/10.

W uzasadnieniu wyroku wskazano ponadto, że osoby, które zwracają się o przyznanie zasiłku celowego specjalnego, a więc osoby, którym pomoc społeczna jest przyznawana w drodze wyjątku winny zdawać sobie sprawę, że w stosunku do nich „uznanie administracyjne” oceniane przez sąd administracyjny poddane jest innym rygorem niż wobec osób, które spełniają kryterium przyznania zasiłku celowego w rozumieniu art. 39 ustawy o pomocy społecznej. Nie może bowiem w gospodarowaniu środkami finansowymi przez organy pomocowe dochodzić do takiej sytuacji, że osoby, które spełniają kryterium z ustawy o pomocy społecznej spotkają się z odmową przyznawania świadczenia z uwagi, na rozdysponowanie środków finansowych, na rzecz osób, które przekraczają kryterium bowiem istotą specjalnego zasiłku celowego o którym mowa w art. 41 pkt 1 ustawy jest jego wyjątkowość o czym świadczy brzmienie przepisu, który pozwala na przyznanie tegoż zasiłku „w szczególnie uzasadnionych przypadkach”.

Źródło: [CBOSA](#)